

Egzaminy wstępne 2026.

**Teksty ustaw z zaznaczeniami.
Aplikacje adwokacka
i radcowska + testy online**

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

1. Prawo wekslowe

(wyciąg)

Art. 1 [Treść]

Weksel trasowany zawiera:

- 1) nazwę „weksel” w samym tekście dokumentu, w języku, w jakim go wystawiono;
- 2) polecenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej;
- 3) nazwisko osoby, która ma zapłacić (trasata);
- 4) oznaczenie terminu płatności;
- 5) oznaczenie miejsca płatności;
- 6) nazwisko osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana;
- 7) oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksłu;
- 8) podpis wystawcy weksłu.

Art. 2 [Brak niektórych cech]

Nie będzie uważany za weksel trasowany dokument, któremu brak jednej z cech, wskazanych w artykule poprzedzającym, wyjąwszy przypadki, określone w ustępach następujących.

Weksel bez oznaczenia terminu płatności uważa się za płatny za okazaniem.

W braku osobnego oznaczenia, miejsce, wymienione obok nazwiska trasata, uważa się za miejsce płatności, a także za miejsce zamieszkania trasata.

Weksel, w którym nie oznaczono miejsca wystawienia, uważa się za wystawiony w miejscu, podanem obok nazwiska wystawcy.

Art. 3 [Na własne zlecenie]

Weksel może być wystawiony na własne zlecenie wystawcy.

Trasatem może być sam wystawca.

Weksel może być wystawiony na rachunek osoby trzeciej.

Art. 4 [Miejsce płatności]

Weksel może być płatny w miejscu zamieszkania osoby trzeciej, bądź w miejscowości, w której trasat ma miejsce zamieszkania, bądź w innej miejscowości.

Art. 5 [Odsetki]

W wekslu, płatnym za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, może wystawca zastrzec oprocentowanie sumy wekslowej. W każdym innym wekslu zastrzeżenie takie uważa się za nienapisane.

Stopa odsetek powinna być określona w wekslu, w braku jej określenia zastrzeżenie oprocentowania uważa się za nienapisane.

Odsetki biegną od daty wystawienia weksłu, jeżeli nie wskazano innej daty.

Art. 6 [Suma wekslowa]

Weksel, w którym sumę wekslową napisano literami i liczbami, w razie różnicy ważny jest na sumę, napisaną literami.

W razie różnicy sum, napisanych kilkakrotnie literami lub kilkakrotnie liczbami, weksel jest ważny na sumę mniejszą.

Art. 7 [Nieważne podpisy]

Jeżeli na wekslu znajdują się podpisy osób, niezdolnych do zaciągania zobowiązań wekslowych, podpisy fałszywe, podpisy osób nieistniejących albo podpisy, które z jakiegokolwiek innej przyczyny nie zobowiązują osób, które weksel podpisały lub których nazwiskiem weksel został podpisany, nie uchybia to ważności innych podpisów.

Art. 8 [Rzekomy przedstawiciel]

Kto podpisał weksel jako przedstawiciel innej osoby, nie będąc umocowanym do działania w jej imieniu, odpowiada sam wekslowo, a jeżeli zapłacił, ma takie same prawa, jakieby miała osoba, której jest rzekomo przedstawicielem. Zasady te stosuje się również do przedstawiciela, który przekroczył granice swego umocowania.

Art. 9 [Odpowiedzialność wystawcy]

Wystawca odpowiada za przyjęcie i za zapłatę weksłu.

Od odpowiedzialności za przyjęcie wystawca może się zwolnić; zastrzeżenie, którym wystawca zwalnia się od odpowiedzialności za zapłatę, uważa się za nienapisane.

Art. 10 [Weksel *in blanco*]

Jeżeli weksel, niezupełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa.

Art. 11 [Przeniesienie weksła]

Weksel można przenieść przez indos, chociażby nie był wystawiony wyraźnie na zlecenie.

Jeżeli wystawca umieścił w wekslu wyrazy „nie na zlecenie” lub inne zastrzeżenie równoznaczne, można przenieść weksel tylko w formie i ze skutkami zwykłego przelewu.

Weksel można indosować również na trasata bez względu, czy przyjął on weksel, czy nie, a także na wystawcę lub na każdą inną osobę, wekslowo zobowiązaną. Osoby te mogą weksel dalej indosować.

Art. 11a [Zastrzeżenie „nie na zlecenie”]

Weksel wręczony przedsiębiorcy w rozumieniu art. 43¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1740 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1509) w celu spełnienia lub zabezpieczenia wierzytelności, która wynika z umowy zawartej z konsumentem w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, powinien zawierać zastrzeżenie „nie na zlecenie” lub inne równoznaczne.

W razie przyjęcia przez przedsiębiorcę weksła, o którym mowa powyżej, niezawierającego zastrzeżenia „nie na zlecenie” lub innego równoznacznego i przeniesienia takiego weksła na inną osobę przedsiębiorca jest zobowiązany do naprawienia poniesionej przez wystawcę weksła szkody przez zapłatę weksła. Taka odpowiedzialność przedsiębiorcy względem wystawcy weksła istnieje także, gdy weksel znalazł się w posiadaniu innej osoby wbrew woli przedsiębiorcy.

Przedsiębiorca jest zobowiązany niezwłocznie po spełnieniu świadczenia wynikającego z umowy zawartej z konsumentem zwrócić weksel jego wystawcy.

2 Art. 12 [Treść indosu]

Indos powinien być bezwarunkowy. Warunki, od których uzależniono indos, uważa się za nienapisane.

Indos częściowy jest nieważny.

Indos na okaziciela jest równoznaczny z indosem *in blanco*.

Art. 13 [Forma; *in blanco*]

Indos powinien być napisany na wekslu lub na złączonej z nim karcie dodatkowej (przedłużku) i podpisany przez indosanta.

Indos może nie wymieniać indosatarjusza lub może ograniczać się tylko do podpisu indosanta (*indos in blanco*). W tym przypadku indos jest ważny tylko, jeżeli został napisany na odwrotnej stronie wekslu lub na przedłużku.

Art. 14 [Skutki]

Indos przenosi wszystkie prawa z weksłu.

Jeżeli indos jest *in blanco*, posiadacz weksłu może:

- 1) wypełnić indos nazwiskiem własnym lub innej osoby;
- 2) indosować weksel dalej *in blanco* lub na inną osobę;
- 3) przenieść weksel na inną osobę bez wypełnienia indosu *in blanco* i bez indosowania.

Art. 15 [Odpowiedzialność indosanta]

Indosant odpowiada w braku przeciwnego zastrzeżenia za przyjęcie i za zapłatę weksłu.

Indosant może zabronić dalszego indosowania; w tym przypadku nie odpowiada wobec następnych indosatarjuszy.

Art. 16 [Domniemanie]

Będzie uważany za prawnego posiadacza, kto ma weksel i wykaże prawo swoje nieprzerwanym szeregiem indosów, chociażby ostatni indos był *in blanco*. Przekreślone indosy uważa się w tym względzie za nieistniejące. Gdy po indosie *in blanco* następuje dalszy indos, uważa się, że indosant, który go podpisał, nabył weksel na mocy indosu *in blanco*.

Jeżeli kto przez jakikolwiek wypadek utracił posiadanie weksłu, posiadacz, który wykaże swe prawo według przepisów ustępu poprzedzającego, będzie obowiązany do wydania weksłu tylko, jeżeli go nabył w złej wierze albo jeżeli przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa.

Art. 17 [Zarzuty dłużników]

Osoby, przeciw którym dochodzi się praw z weksłu, nie mogą wobec posiadacza zasłaniać się zarzutami, opartymi na swych stosunkach osobistych z wystawcą lub z posiadaczami poprzednimi, chyba że posiadacz, nabywając weksel, działał świadomie na szkodę dłużnika.

Art. 18 [Indos pełnomocniczy]

Jeżeli indos zawiera wzmiankę „waluta do odebrania”, „do inkasa”, „per procura” lub inną wzmiankę, oznaczającą tylko pełnomocnictwo, natenczas posiadacz może wykonywać wszystkie prawa z weksłu; nie może go jednak indosować inaczej, jak tylko ze skutkami pełnomocnictwa.

W tym przypadku dłużnicy wekslowi mogą zasłaniać się wobec posiadacza tylko zarzutami, służącymi im przeciw indosantowi.

Pełnomocnictwo, zawarte w indosie pełnomocniczym, nie wygasa przez śmierć mocodawcy ani przez to, że mocodawca utracił zdolność do *działań prawnych*.

Art. 19 [Indos zastawniczy]

Jeżeli indos zawiera wzmiankę „waluta na zabezpieczenie”, „waluta w zastaw” lub jakąkolwiek inną wzmiankę, wyrażającą zastaw, posiadacz może wykonywać wszystkie prawa z weksłu; wszelako indos jego ma znaczenie jedynie indosu pełnomocniczego.

Dłużnicy wekslowi nie mogą w tym przypadku zasłaniać się wobec posiadacza zarzutami, opartymi na swych stosunkach osobistych z indosantem, chyba że posiadacz, biorąc weksel, działał świadomie na szkodę dłużnika.

Art. 20 [Indos po terminie płatności]

Indos po terminie płatności ma te same skutki, co indos przed tym terminem. Indos jednak po proteście spowodu niezapłacenia lub po upływie terminu, ustanowionego dla protestu, ma tylko skutki zwykłego przelewu.

Aż do dowodu przeciwnego indos bez daty uważa się za dokonany przed upływem terminu, ustanowionego dla protestu.

Art. 21 [Przedstawienie]

Posiadacz weksłu albo nawet każdy, kto ten weksel ma, może aż do terminu płatności przedstawić go do przyjęcia trasatowi w jego miejscu zamieszkania.

Art. 22 [Ograniczenia]

W każdym wekslu wystawca może zastrzec, iż weksel ma być przedstawiony do przyjęcia z oznaczeniem lub bez oznaczenia terminu.

Wystawca może w wekslu zabronić przedstawienia do przyjęcia, wyjąwszy gdy chodzi o weksel, płatny u osoby trzeciej lub płatny w innej miejscowości niż ta, w której trasat ma miejsce zamieszkania, albo płatny w pewien czas po okazaniu.

Wystawca może również zastrzec, że przedstawienie do przyjęcia nie może nastąpić przed dniem oznaczonym.

Każdy indosant może zastrzec, że weksel ma być przedstawiony do przyjęcia, z oznaczeniem lub bez oznaczenia terminu, chyba że wystawca zabronił przedstawienia do przyjęcia.

Art. 23 [Termin przedstawienia]

Weksel, płatny w pewien czas po okazaniu, powinien być przedstawiony do przyjęcia w ciągu roku od dnia wystawienia.

Wystawca może oznaczyć krótszy lub dłuższy termin.

Indosanci mogą terminy te skrócić.

Art. 24 [Ponowne przedstawienie]

Trasat może żądać, aby mu weksel przedstawiono ponownie do przyjęcia nazajutrz po pierwszym przedstawieniu. Osoby interesowane mogą tylko wtedy podnosić zarzut, że żądaniu temu nie uczyniono zadość, gdy żądanie stwierdzono w proteście.

Posiadacz nie ma obowiązku pozostawienia w ręku trasata weksłu, przedstawionego do przyjęcia.

Art. 25 [Sposób przyjęcia]

Przyjęcie pisze się na wekslu. Przyjęcie oznacza się wyrazem „przyjęty” lub innym równoznacznym wyrazem; podpisuje je trasat. Sam podpis trasata na przedniej stronie weksłu oznacza przyjęcie.

Gdy weksel jest płatny w pewien czas po okazaniu lub gdy wskutek szczególnego zastrzeżenia ma być przedstawiony do przyjęcia w terminie oznaczonym, przyjęcie powinno być datowane dniem jego dokonania, chyba że posiadacz żąda, aby było datowane dniem przedstawienia. W celu zachowania praw do zwrotnego poszukiwania przeciwko indosantom i wystawcy, posiadacz powinien stwierdzić brak daty przez protest, dokonany we właściwym czasie.

Art. 26 [Przyjęcie ograniczone]

Przyjęcie powinno być bezwarunkowe; można je wszakże ograniczyć do części sumy wekslowej.

Każde inne odstępianie od treści weksłu, zamieszczone w przyjęciu, uważa się za odmowę przyjęcia. Wszakże akceptant odpowiada według treści swego przyjęcia.

Art. 27 [Weksel domicylowany]

Jeżeli wystawca podał w wekslu miejsce zapłaty odmienne od miejsca zamieszkania trasata bez oznaczenia osoby, u której zapłata powinna być dokonana, trasat może w przyjęciu oznaczyć tę osobę. W braku tego oznaczenia uważa się, że akceptant sam zobowiązał się zapłacić w miejscu zapłaty.

Gdy weksel płatny jest w miejscu zamieszkania trasata, może on w przyjęciu wskazać adres w tem samym miejscu, gdzie zapłata powinna być dokonana.

Art. 28 [Skutek]

Przez przyjęcie trasat zobowiązuje się do zapłacenia weksłu w terminie płatności.

W razie niezapłacenia służy posiadaczowi weksłu, chociażby był wystawcą, bezpośrednie roszczenie z weksłu przeciw akceptantowi o wszystko, czego żądać można na podstawie art. 48 i 49.

Art. 29 [Odwołanie]

Jeżeli trasat przekreślił przyjęcie przed zwróceniem weksłu, uważa się, że przyjęcia odmówił. Aż do dowodu przeciwnego uważa się przekreślenie za dokonane przed zwróceniem weksłu.

Jeżeli jednak trasat zawiadomił piśmiennie o przyjęciu posiadacza weksłu lub kogokolwiek z podpisanych na wekslu, odpowiada wobec nich według treści swego przyjęcia.

1 Art. 30 [Dopuszczalność]

Zapłatę weksłu można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym (aval) co do całości sumy wekslowej lub co do jej części.
Poręczenie może dać osoba trzecia lub nawet osoba, podpisana na wekslu.

1 Art. 31 [Forma]

Poręczenie umieszcza się na wekslu albo na przedłużku.
Poręczenie oznacza się wyrazem „poręczam” lub innym zwrotem równoznacznym; podpisuje je poręczyciel.
Sam podpis na przedniej stronie weksłu uważa się za udzielenie poręczenia, wyjąwszy gdy jest to podpis wystawcy lub trasata.
Poręczenie powinno wskazywać, za kogo je dano. W braku takiej wskazówki uważa się, że poręczenia udzielono za wystawcę.

Art. 32 [Odpowiedzialność]

Poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył.
Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej.
Poręczyciel wekslowy, który zapłacił weksel, nabywa prawa, wynikające z weksłu, przeciw osobie, za którą poręczył, i przeciw tym, którzy wobec tej osoby odpowiadają z weksłu.

2 Art. 33 [Terminy]

Weksel może być płatny:
za okazaniem;
w pewien czas po okazaniu;
w pewien czas po dacie;
w oznaczonym dniu.
Weksle z innymi terminami płatności lub z kilku następującymi po sobie terminami są nieważne.

Art. 34 [Za okazaniem]

Weksel za okazaniem jest płatny przy przedstawieniu. Weksel powinien być przedstawiony do zapłaty w ciągu roku od dnia wystawienia. Wystawca może oznaczyć krótszy lub dłuższy termin. Indosanci mogą terminy te skrócić.
Wystawca może zastrzec, że weksel, płatny za okazaniem, nie może być przedstawiony do zapłaty przed oznaczonym dniem. W tym przypadku termin do przedstawienia biegnie od owego dnia.

Art. 35 [Po okazaniu]

Termin płatności weksłu, płatnego w pewien czas po okazaniu, określa się podług daty przyjęcia lub podług daty protestu.
Jeżeli nie było protestu, przyjęcie niedatowane uważa się wobec akceptanta za dokonane w ostatnim dniu terminu, wyznaczonego do przedstawienia.

Art. 36 [Obliczanie terminu]

Jeżeli termin płatności weksłu jest oznaczony na jeden miesiąc lub na więcej miesięcy po dacie lub po okazaniu, weksel ten jest płatny w odpowiednim dniu tego miesiąca, w którym zapłata ma być dokonana. W braku takiego dnia weksel jest płatny w ostatnim dniu tego miesiąca.
Jeżeli termin płatności weksłu jest oznaczony na jeden miesiąc lub na więcej miesięcy i pół miesiąca po dacie lub po okazaniu, liczy się najpierw miesiące całe.
Jeżeli płatność weksłu jest oznaczona na początek, na środek (np. połowę stycznia, połowę lutego i t. d.) lub na koniec miesiąca, rozumie się przez to pierwszy, piętnasty lub ostatni dzień miesiąca.
Określenie „osiem dni” lub „piętnaście dni” wyraża nie jeden lub dwa tygodnie, lecz okres całych ośmiu lub piętnastu dni.
Określenie „pół miesiąca” oznacza piętnaście dni.

Art. 37 [Odmienne kalendarze]

Gdy weksel jest płatny w oznaczonym dniu w miejscu, gdzie obowiązuje kalendarz odmienny od kalendarza miejsca wystawienia, uważa się datę płatności za określoną według kalendarza miejsca płatności.
Przy wekslu, przekazanym z jednego miejsca na inne, w którym obowiązuje kalendarz odmienny, a płatnym w pewien czas po dacie, przelicza się dzień wystawienia na dzień, odpowiadający kalendarzowi miejsca płatności, i podług tego oznacza się termin płatności.
Zasadę ustępu poprzedzającego stosuje się także do obliczania terminów przedstawienia weksli.
Przepisów tych nie stosuje się, jeżeli z zastrzeżenia w wekslu lub wogóle z jego treści wynika, że chciano zastosować inne zasady.

1 Art. 38 [Przedstawienie]

Posiadacz weksłu, płatnego w oznaczonym dniu albo w pewien czas po dacie lub po okazaniu, powinien przedstawić go do zapłaty bądź w pierwszym dniu, w którym można wymagać zapłaty, bądź w jednym z dwóch następnych dni powszednich.
Przedstawienie weksłu w *izbie rozrachunkowej* jest równoznaczne z przedstawieniem do zapłaty.

Art. 39 [Pokwitowanie]

Trasat może przy zapłacie żądać wydania weksłu, pokwitowanego przez posiadacza.

Posiadacz nie może odmówić przyjęcia zapłaty częściowej.

W razie zapłaty częściowej trasat może żądać wzmianki o niej na wekslu i osobnego pokwitowania.

Art. 40 [Termin]

Posiadacz weksłu nie ma obowiązku przyjmowania zapłaty przed terminem płatności.

Trasat, który płaci przed terminem płatności, czyni to na własne niebezpieczeństwo.

Kto płaci w terminie płatności, zwolniony jest z zobowiązania, chyba że dopuścił się podstęp lub rażącego niedbalstwa. Obowiązany jest do sprawdzenia prawidłowości szeregu indosów, lecz nie do sprawdzenia podpisów indosantów.

Art. 41 [Waluta obca]

Jeżeli weksel wystawiono na walutę, która nie jest walutą miejsca płatności, sumę wekslową można zapłacić w walucie krajowej podług jej wartości w dniu płatności. Jeżeli dłużnik dopuści się zwłoki, posiadacz może żądać zapłaty sumy wekslowej w walucie krajowej według swego wyboru albo podług jej kursu w dniu płatności, albo podług jej kursu w dniu zapłaty.

Wartość waluty zagranicznej oznacza się podług zwyczajów miejsca płatności. Wystawca jednak może zastrzec, że suma, przypadająca do zapłaty, ma być obliczona podług kursu, ustanowionego w wekslu.

Zasad powyższych nie stosuje się do przypadku, gdy wystawca zastrzegł, że zapłata ma być uiszczona w oznaczonej walucie (zastrzeżenie zapłaty rzeczywistej w walucie zagranicznej).

Jeżeli weksel wystawiono na walutę, mającą w kraju wystawienia i w kraju zapłaty tę samą nazwę, lecz inną wartość, domniemywa się, że miano na myśli walutę miejsca płatności.

Art. 42 [Depozyt sądowy]

W przypadku nieprzedstawienia weksłu do zapłaty w terminie, oznaczonym w art. 38, każdy dłużnik może złożyć sumę wekslową do depozytu sądu miejsca płatności weksłu na koszt i niebezpieczeństwo posiadacza.

Art. 43 [Przesłanki]

Posiadacz weksłu może wykonywać zwrotne poszukiwanie przeciw indosantom, wystawcy, tudzież innym dłużnikom wekslowym: po terminie płatności, jeżeli zapłata nie nastąpiła; już przed terminem płatności:

- 1) jeżeli odmówiono przyjęcia w całości lub w części;
- 2) jeżeli otwarto postępowanie restrukturyzacyjne albo jeżeli ogłoszono upadłość trasata bez względu, czy weksel przyjął, czy nie, albo jeżeli trasat zaprzestał płacenia długów, choćby to zaprzestanie nie zostało stwierdzone orzeczeniem sądowym, lub też jeżeli przeprowadzono bezskutecznie egzekucję z jego majątku;
- 3) jeżeli otwarto postępowanie restrukturyzacyjne albo jeżeli ogłoszono upadłość wystawcy weksłu, co do którego istnieje zakaz przedstawienia do przyjęcia.

W przypadku zwrotnego poszukiwania przed terminem płatności, przewidzianego w ust. 1 pkt. 2) i 3) artykułu niniejszego, sąd może udzielić zobowiązanemu zwrotnie odroczenia, które nie może w żadnym razie przekraczać terminu płatności weksłu.

Art. 44 [Protest]

Odmowa przyjęcia lub zapłaty powinna być stwierdzona aktem publicznym (protest spowodu nieprzyjęcia lub niezapłacenia).

Protest spowodu nieprzyjęcia powinien być dokonany w terminach, w których ma nastąpić przedstawienie weksłu do przyjęcia. Jeżeli w przypadku art. 24 ust. 1 weksel został po raz pierwszy przedstawiony w ostatnim dniu terminu, protest może być dokonany jeszcze dnia następnego.

Protest spowodu niezapłacenia weksłu, płatnego w oznaczonym dniu albo w pewien czas po dacie lub po okazaniu, powinien być dokonany w jednym z dwóch dni powszednich, następujących po dniu płatności. Jeżeli weksel jest płatny za okazaniem, protest powinien być dokonany z zachowaniem warunków dokonania protestu spowodu nieprzyjęcia, przewidzianych w ustępie poprzedzającym.

Protest spowodu nieprzyjęcia zwalnia od przedstawienia do zapłaty i od protestu spowodu niezapłacenia.

W przypadku, gdy trasat bez względu, czy weksel przyjął, czy nie, zaprzestał płacenia długów lub gdy przeprowadzono bezskutecznie egzekucję z jego majątku, posiadacz może wykonywać zwrotne poszukiwanie tylko po przedstawieniu weksłu trasatowi do zapłaty i po dokonaniu protestu.

W przypadku otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego albo ogłoszenia upadłości trasata, bez względu, czy weksel przyjął, czy nie, zarówno jak w przypadku otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego albo ogłoszenia upadłości wystawcy weksłu, co do którego istnieje zakaz przedstawienia do przyjęcia, posiadacz weksłu może wykonywać zwrotne poszukiwanie już na podstawie orzeczenia, którym otwarto postępowanie restrukturyzacyjne albo którym ogłoszono upadłość.

Art. 45 [Zawiadomienia]

Posiadacz weksłu powinien o nieprzyjęciu lub o niezapłaceniu zawiadomić swojego indosanta i wystawcę w ciągu czterech dni powszednich, następujących po dniu protestu, a w przypadku zastrzeżenia „bez kosztów” – po dniu przedstawienia. Każdy indosant

powinien w ciągu dwóch dni powszednich, następujących po dniu, w którym otrzymał zawiadomienie, podać do wiadomości swojego poprzednika otrzymane zawiadomienia, wskazując nazwiska i adresy tych, którzy dokonali zawiadomień poprzednich, i tak kolejno aż do wystawcy. Terminy powyższe biegną od otrzymania zawiadomienia poprzedniego.

Ikroć w myśl ustępu poprzedzającego zawiadamia się osobę, podpisaną na wekslu, należy tak samo w tymże terminie zawiadomić jej poręczyciela.

Jeżeli indosant nie wskazał swego adresu lub podał go w sposób nieczytelny, wystarczy zawiadomienie poprzedzającego go indosanta.

Zawiadomienia można dokonać w jakikolwiek sposób, nawet przez proste odesłanie weksłu.

Obowiązany do zawiadomienia ma udowodnić, że dokonał go w przepisany terminie. Termin ten uważa się jako zachowany, jeżeli pismo z zawiadomieniem oddano w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz.U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320) w przepisany terminie.

Kto nie zawiadomi w czasie powyżej oznaczonym, nie traci praw z weksłu, odpowiada jednak za szkodę, spowodowaną przez swe niedbalstwo, tylko do sumy, na jaką weksel jest wystawiony.

Art. 46 [Zwolnienie od protestu]

Wystawca, indosant albo poręczyciel przez zastrzeżenie „bez kosztów”, „bez protestu” lub przez inne równoznaczne, napisane na wekslu i podpisane, mogą zwolnić posiadacza weksłu od protestu spowodu nieprzyjęcia lub niezapłacenia, jako warunku zwrotnego poszukiwania.

Zastrzeżenie takie nie zwalnia posiadacza ani od przedstawienia weksłu w przepisany terminie, ani od obowiązku zawiadomienia. Dowód niezachowania terminu przedstawienia ciąży na tym, kto się na tę okoliczność powołuje wobec posiadacza.

Zastrzeżenie, pochodzące od wystawcy, skuteczne jest wobec wszystkich dłużników wekslowych; jeżeli pochodzi od indosanta lub od poręczyciela, ma skutek tylko wobec niego. Gdyby mimo zastrzeżenia, pochodzącego od wystawcy, posiadacz dokonał protestu, sam ponosi koszty. Jeżeli zastrzeżenie pochodzi od indosanta lub od poręczyciela, koszty dokonanego protestu obciążają wszystkich dłużników wekslowych.

1 Art. 47 [Odpowiedzialność dłużników]

Kto weksel wystawił, przyjął, indosował lub zań poręczył, odpowiada wobec posiadacza solidarnie.

Posiadacz może dochodzić roszczeń przeciw jednemu, kilku lub wszystkim dłużnikom bez potrzeby zachowania porządku, w jakim się zobowiązali.

Takie samo prawo ma każdy dłużnik wekslowy, który weksel wykupił.

Dochodzenie sądowe roszczeń przeciw jednemu dłużnikowi nie tamuje dochodzenia przeciw innym dłużnikom, nawet następującym po dłużniku, przeciw któremu w pierw skierowano dochodzenie sądowe.

Art. 48 [Roszczenia protestata]

Posiadacz weksłu może żądać od zobowiązanego zwrotnie:

- 1) nieprzyjętej lub niezapłaconej sumy wekslowej wraz z odsetkami, jeżeli je zastrzeżono;
- 2) odsetek od wysokości sześć od sta, a przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia płatności;
- 3) kosztów protestu, dokonanych zawiadomień, tudzież innych kosztów;
- 4) prowizji komisowej, która w braku umowy wynosi jedną szóstą od sta od sumy wekslowej i nie może przekroczyć tej stopy.

W przypadku zwrotnego poszukiwania przed płatnością będzie potrącone dyskonto od sumy wekslowej. Dyskonto oblicza się według stopy dyskontowej *Banku Polskiego* w dniu zwrotnego poszukiwania w miejscu zamieszkania posiadacza.

Art. 49 [Roszczenia wykupującego]

Kto weksel wykupił, może żądać od swoich poprzedników:

- 1) całkowitej sumy zapłaconej;
- 2) odsetek w wysokości sześć od sta, a przy wekslach, wystawionych i płatnych w Polsce, odsetek ustawowych za opóźnienie od powyższej sumy, licząc od dnia wykupienia weksłu;
- 3) własnych kosztów;
- 4) prowizji komisowej od sumy wekslowej, obliczonej według art. 48 ust. 1 pkt. 4).

Art. 50 [Wydanie dokumentów wekslowych]

Każdy dłużnik wekslowy, przeciw któremu wykonywa się lub wykonać można zwrotne poszukiwanie, może żądać, aby mu za zapłatą sumy regresowej wydano weksel, protest, tudzież rachunek pokwitowany.

Indosant, który weksel wykupił, może przekreślić indos własny oraz indosy następujących indosantów.

Art. 51 [Częściowe przyjęcie]

W przypadku zwrotnego poszukiwania po częściowym przyjęciu weksłu ten, kto płaci nieprzyjętą część sumy wekslowej, może żądać stwierdzenia zapłaty na wekslu i osobnego pokwitowania. Nadto posiadacz weksłu wyda mu poświadczony przez siebie odpis weksłu oraz protest celem umożliwienia dalszego zwrotnego poszukiwania.

Art. 52 [Weksel zwrotny]

Zwrotnie poszukujący może w braku zastrzeżenia przeciwnego wykonać swoje prawo także w ten sposób, że na jednego z zobowiązanych zwrotnie wystawia nowy weksel (weksel zwrotny), płatny za okazaniem i w miejscu zamieszkania zobowiązanego zwrotnie.

Weksel zwrotny obejmuje prócz sum, wymienionych w art. 48 i 49, stręczne i opłatę stemplową za weksel zwrotny.

Jeżeli weksel zwrotny wystawia posiadacz wekslu, wysokość sumy wekslowej oznaczona będzie podług kursu wekslu za okazaniem, przekazanego z miejsca płatności wekslu pierwotnego na miejsce zamieszkania zobowiązanego zwrotnie. Jeżeli weksel zwrotny wystawia indosant, wysokość sumy wekslowej oznaczona będzie podług kursu wekslu za okazaniem, przekazanego z miejsca zamieszkania wystawcy wekslu zwrotnego na miejsce zamieszkania zobowiązanego zwrotnie.

Art. 53 [Uplyw terminów]

Po bezskutecznym upływie terminów, ustanowionych:

do przedstawienia wekslu, płatnego za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu;

do protestu spowodu nieprzyjęcia lub niezapłacenia;

do przedstawienia do zapłaty w razie zastrzeżenia „bez kosztów”,

posiadacz traci prawo do indosantów, wystawcy oraz do innych dłużników wekslowych z wyjątkiem akceptanta.

W razie nieprzedstawienia wekslu do przyjęcia w terminie, zastrzeżonym przez wystawcę, posiadacz traci prawo zwrotnego poszukiwania spowodu niezapłacenia jako też spowodu nieprzyjęcia, wyjąwszy, gdyby z treści zastrzeżenia wynikało, że wystawca chciał się jedynie uchylić od odpowiedzialności za przyjęcie.

Jeżeli zastrzeżenie co do terminu przedstawienia uczynił indosant, tylko on może się na nie powołać.

Art. 54 [Siła wyższa]

Jeżeli przedstawienie wekslu albo protest nie mogą być dokonane w terminach przepisanych spowodu przeszkody nie do przewzięcia (ustawowego przepisu któregośkolwiek państwa albo innego wypadku siły wyższej), terminy te ulegają przedłużeniu.

Posiadacz obowiązany jest zawiadomić bez zwłoki swego indosanta o wypadku siły wyższej i o tem zawiadomieniu zaznaczyć na wekslu lub na przedłużku z dodaniem daty i swego podpisu; pozatem stosuje się przepisy art. 45.

Po ustaniu siły wyższej posiadacz wekslu powinien bez zwłoki przedstawić weksel do przyjęcia lub do zapłaty, a w razie potrzeby dokonać protestu.

Jeżeli siła wyższa trwa dłużej niż trzydzieści dni, licząc od terminu płatności, można wykonać zwrotne poszukiwanie bez przedstawienia wekslu i bez protestu.

Co do weksli, płatnych za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, termin trzydziestodniowy biegnie od dnia, w którym posiadacz zawiadomił swego indosanta o wypadku siły wyższej, chociażby nawet zawiadomienie takie nastąpiło jeszcze przed upływem terminu do przedstawienia; co do weksli, płatnych w pewien czas po okazaniu, termin trzydziestodniowy przedłuża się o czas, w jaki po okazaniu weksel był płatny.

Okoliczności czysto osobistych, dotyczących posiadacza wekslu lub osoby, której zlecił on przedstawienie wekslu lub dokonanie protestu, nie uważa się za wypadki siły wyższej.

Art. 64 [Wielość egzemplarzy]

Weksel można wystawić w kilku jednobrzmiących egzemplarzach.

Egzemplarze te ponumerowane będą w samym tekście dokumentu; w przeciwnym razie każdy z egzemplarzy uważa się za weksel odrębny.

Każdy posiadacz wekslu może na własny koszt żądać wydania większej liczby egzemplarzy, o ile z wekslu nie wynika, że go wystawiono w jednym egzemplarzu. W tym celu posiadacz ma zwrócić się do swego bezpośredniego indosanta, który jest obowiązany zwrócić się do swego poprzednika i tak dalej aż do wystawcy. Indosanci obowiązani są do powtórzenia swoich indosów na nowych egzemplarzach.

Art. 65 [Zapłata; odpowiedzialność]

Zapłata, dokonana na jeden z egzemplarzy, zwalnia nawet wtedy, gdyby nie było na wekslu zastrzeżenia, że taka zapłata pozbawia ważności inne egzemplarze. Wszelako trasat odpowiada z każdego przyjętego przez siebie egzemplarza, którego mu nie zwrócono.

Indosant, który przeniósł egzemplarze na różne osoby, jako też następni indosanci odpowiadają ze wszystkich podpisanych przez siebie egzemplarzy, których im nie zwrócono.

Art. 66 [Wskazanie przechowawcy]

Kto przesyła jeden egzemplarz do przyjęcia, powinien oznaczyć na innych egzemplarzach nazwisko osoby, u której ów egzemplarz się znajduje. Osoba ta jest obowiązana wydać go prawnemu posiadaczowi innego egzemplarza.

Jeżeli wydania odmówi, posiadacz może wykonać zwrotne poszukiwanie tylko po stwierdzeniu przez protest:

- 1) że egzemplarz, przesłany do przyjęcia, mimo żądania nie został mu wydany;
- 2) że na inny egzemplarz nie można było uzyskać przyjęcia lub zapłaty.

Art. 67 [Dopuszczalność; treść]

Każdy posiadacz weksłu ma prawo sporządzenia z niego odpisów.

Odpis powinien dokładnie odtwarzać oryginał z indosami i wszelkimi wzmiankami, znajdującymi się na nim; należy na nim zaznaczyć, gdzie odpis się kończy.

Na odpisie można umieszczać indosy i poręczenia wekslowe w ten sam sposób i z temi samymi skutkami, jak na oryginale.

1 Art. 68 [Wskazanie przechowawcy oryginału]

Odpis powinien wskazywać osobę, u której znajduje się oryginał. Jest ona zobowiązana wydać ten oryginał prawnemu posiadaczowi odpisu.

Jeżeli osoba, u której znajduje się oryginał, odmówi wydania go, posiadacz odpisu może wykonać zwrotne poszukiwanie przeciw indosantom odpisu i przeciw tym, którzy poręczyli na odpisie, dopiero po stwierdzeniu przez protest, że mimo żądania posiadacza odpisu nie wydano mu oryginału.

Jeżeli oryginał po ostatnim indosie, umieszczonym przed sporządzeniem odpisu, zawiera wzmiankę „odtąd indos ważny tylko na odpisie” lub inne wyrażenie równoznaczne, późniejszy indos na oryginale jest nieważny.

1 Art. 69 [Odpowiedzialność]

W razie zmiany tekstu weksłu osoby, które weksel podpisały po dokonaniu zmiany, odpowiadają według brzmienia tekstu zmienionego; osoby, które weksel poprzednio podpisały, odpowiadają według brzmienia tekstu pierwotnego.

3 Art. 70 [Terminy]

Roszczenia wekslowe przeciw akceptantowi ulegają przedawnieniu z upływem lat trzech, licząc od dnia płatności weksłu.

Roszczenia posiadacza weksłu przeciw indosantom i wystawcy ulegają przedawnieniu z upływem roku, licząc od dnia protestu, dokonanego w należyтым czasie, w przypadku zaś zastrzeżenia „bez kosztów” – licząc od dnia płatności.

Roszczenia indosantów między sobą i przeciw wystawcy ulegają przedawnieniu z upływem sześciu miesięcy, licząc od dnia, w którym indosant wykupił weksel albo w którym sam został pociągnięty z weksłu do odpowiedzialności sądowej.

Art. 71 [Przerwanie; zawieszenie]

Prawo powszechne określa przyczyny przerwania i zawieszenia biegu przedawnienia roszczeń wekslowych.

Przerwanie przedawnienia ma skutek jedynie wobec tego dłużnika wekslowego, którego dotyczy przyczyna przerwania.

Art. 72 [Dni wolne od pracy]

Jeżeli termin płatności weksłu przypada na dzień ustawowo uznany za *święteczny*, zapłaty domagać się można dopiero w najbliższym dniu powszednim. Również wszystkie inne czynności, dotyczące weksłu, w szczególności przedstawienie do przyjęcia i dokonanie protestu, mogą być przedsięwzięte jedynie w dniu powszednim.

Jeżeli ostatni dzień terminu, w ciągu którego jedna z tych czynności ma być przedsięwzięta, przypada na dzień ustawowo uznany za *święteczny*, termin przedłuża się do najbliższego dnia powszedniego. Dni święteczne, przypadające w ciągu terminu, wlicza się do tego terminu.

Art. 73 [Obliczanie terminu]

Do terminów ustawowych lub w wekslu oznaczonych nie wlicza się dnia początkowego.

Art. 74 [Niedopuszczalność dni ulgowych]

Nie są dopuszczalne dni ulgowe ani na podstawie ustawy, ani według uznania sędziego.

Art. 75 [Podpis za niepiszących]

Za niepiśmiennych lub niemogących pisać może podpisać się na wekslu inna osoba, której podpis winien być uwierzytelniony przez notariusza lub władzę gminną z zaznaczeniem, że osoba ta podpisała się na życzenie niepiśmiennego lub niemogącego pisać.

Uwierzytelnienie winno być umieszczone na wekslu lub na przedłużku.

Art. 76 [Roszczenie z tytułu niesłusznego wzbogacenia]

Wystawca i akceptant, których zobowiązanie wekslowe wygasło wskutek przedawnienia lub zaniedbania czynności zachowawczych, są zobowiązani wobec posiadacza weksłu, o ile z jego szkodą niesłusznie się wzbogacili.

Roszczenie z tytułu *niesłusznego wzbogacenia* ulega przedawnieniu z upływem lat trzech, licząc od dnia wygaśnięcia zobowiązania wekslowego.

Art. 77 [Zdolność weksłowa]

Zdolność osoby do zaciągania zobowiązań wekslowych ocenia się według jej prawa ojczystego. Jeżeli prawo to uznaje za właściwe prawo innego kraju, należy je stosować.

Kto według prawa, określonego w ustępie poprzedzającym, nie ma zdolności wekslowej, mimo to jest ważnie zobowiązany, jeżeli podpisał weksel w kraju, według którego ustaw miałby zdolność weksłową. Przepisu tego nie stosuje się do obywatela polskiego, który zaciągnął zobowiązanie wekslowe zagranicą.

Art. 78 [Forma]

Formę oświadczenia wekslowego ocenia się podług ustaw kraju, w którym oświadczenie zostało podpisane.

Jeżeli jednak oświadczenie wekslowe, nieważne ze względu na przepis ustępu poprzedzającego, odpowiada prawu kraju, w którym zostało podpisane późniejsze oświadczenie, ważności późniejszego oświadczenia nie uchybia okoliczność, że forma wcześniejszego oświadczenia była nieprawidłowa.

Zobowiązania wekslowe, zaciągnięte zagranicą przez obywatela polskiego, są ważne w Polsce w stosunku do innego obywatela polskiego także wówczas, jeżeli zostały zaciągnięte z zachowaniem formy, przewidzianej w prawie niniejszem.

Art. 79 [Skutki zobowiązań wekslowych]

Skutki zobowiązania akceptanta weksłu określa prawo miejsca płatności weksłu.

Skutki zobowiązań innych osób, na weksłu podpisanych, określa prawo kraju, w którym osoby te złożyły podpisy.

Art. 80 [Terminy poszukiwań zwrotnych]

Terminy wykonywania zwrotnego poszukiwania określa w stosunku do wszystkich osób, które weksel podpisały, prawo miejsca wystawienia weksłu.

Art. 81 [Nabywanie wierzytelności]

Prawo miejsca wystawienia weksłu rozstrzyga o tem, czy posiadacz weksłu trasowanego nabywa wierzytelność, która była podstawą wystawienia weksłu.

Art. 82 [Częściowe przyjęcie i zapłata]

Prawo kraju miejsca płatności weksłu rozstrzyga, czy przyjęcie może być ograniczone do części sumy wekslowej i czy posiadacz jest zobowiązany do przyjęcia zapłaty częściowej.

Art. 83 [Forma i termin protestu]

Formę i terminy protestu, tudzież formę innych czynności, potrzebnych do wykonania lub do zachowania praw wekslowych, ocenia się podług ustaw kraju, w którym protest ma być dokonany lub czynność przedsięwzięta.

Art. 84 [Zaginięcie, kradzież weksła]

Prawo kraju miejsca płatności weksłu określa środki, jakie należy przedsięwziąć w razie zaginięcia lub kradzieży weksłu.

Art. 85 [Kompetencje]

Protest sporządza notariusz.

Art. 86 [Treść]

Protest zawiera:

- 1) nazwisko osoby, która żąda protestu, oraz osoby, przeciw której protest ma być dokonany;
- 2) stwierdzenie, że osoba, przeciw której protest ma być dokonany, nie uczyniła zadość wezwaniu, skierowanemu do niej, a nadto oświadczenie, złożone przez tę osobę, albo stwierdzenie, że jej nie zastano albo że nie można było odnaleźć lokalu jej przedsiębiorstwa lub mieszkania;
- 3) oznaczenie miejsca i dnia, w których wezwania dokonano lub bezskutecznie starano się go dokonać;
- 4) oznaczenie, ile egzemplarzy weksłu przedstawiono i jakie;
- 5) podpis organu, sporządzającego protest, pieczęć urzędową i numer protestu.

Jeżeli trasat zażąda, aby mu weksel nazajutrz przedstawiono ponownie do przyjęcia, należy o tem zaznaczyć w proteście.

Art. 87 [Miejsce czynności zachowawczych]

Przedstawienia weksłu, wezwania do wydania egzemplarza lub oryginału, tudzież wszystkich innych czynności zachowawczych należy – w braku odmiennego wskazania w weksłu – dokonać w lokalu przedsiębiorstwa, a gdyby nie można było znaleźć takiego lokalu – w mieszkaniu osoby, do której wezwanie ma być skierowane. W innym miejscu, np. „na giełdzie”, można tych czynności dokonać jedynie za zgodą stron interesowanych.

Organ, sporządzający protest, obowiązany jest dokonać poszukiwania lokalu przedsiębiorstwa albo mieszkania osoby, do której wezwanie ma być skierowane, i odpowiada za szkodę, spowodowaną brakiem należytej staranności. Jednakże zaniedbanie lub niedokładność poszukiwań nigdy nie mogą stanowić przyczyny nieważności protestu.

Art. 88 [Forma]

Protest należy napisać na odwrotnej stronie weksłu albo na osobnej karcie, połączonej z wekslem. Jeżeli na odwrotnej stronie niema żadnych oświadczeń, należy pisanie protestu zacząć od brzegu, w przeciwnym zaś razie bezpośrednio po ostatnim oświadczeniu.

Jeżeli protest ma być napisany w całości lub w części na osobnej karcie dodatkowej, należy tę kartę połączyć z wekslem w ten sposób, aby nie było wolnych miejsc na odwrotnej stronie weksłu; połączenie weksłu z kartą dodatkową powinno być przypiętowane pieczęcią urzędową lub przepisane treścią aktu protestowego.

Art. 89 [Wielokrotne wezwanie]

Jeden dokument protestowy wystarczy również w przypadku, gdy na podstawie jednego weksłu skierowano wezwanie do większej liczby osób.

Jeżeli zobowiązanemu przedstawiono równocześnie kilka egzemplarzy weksłu albo jego oryginał i odpis, wystarczy umieszczenie protestu na jednym egzemplarzu lub na oryginale. Organ, sporządzający protest, zaznaczy na innych egzemplarzach lub na odpisie, gdzie protest umieszczono lub że go umieszczono na oryginale, i tę uwagę podpisze.

Art. 90 [Szczególne przypadki]

Jeżeli protest ma być dokonany spowodu częściowej odmowy przyjęcia weksłu, należy sporządzić odpis weksłu, zawierający wszystkie indosy i oświadczenia, i napisać protest na tym odpisie lub na złączonej z nim karcie dodatkowej, a o sporządzeniu protestu zaznaczyć na oryginale.

Protest spowodu niewydania oryginału (art. 68 ust. 2) należy napisać na odpisie lub na złączonej z nim karcie.

Kartę, zawierającą protest, należy połączyć z odpisem w sposób, wskazany w art. 88 ust. 2.

1 Art. 91 [Odbiór zapłaty]

Organ, sporządzający protest, jest upoważniony i obowiązany do odbioru zapłaty i do pokwitowania.

W przypadku takiej zapłaty połączone z nią koszty tego organu ponosi osoba, przeciw której protest miał być dokonany.

Art. 92 [Zawiadomienie]

Jeżeli organ, sporządzający protest, nie zostanie osoby, do której wezwanie ma być skierowane, w lokalu jej przedsiębiorstwa lub w jej mieszkaniu, powinien zostawić tam zawiadomienie o dokonaniu protestu, zawierające nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza weksłu, nazwisko wystawcy i trasata, sumę wekslową, termin płatności oraz nazwisko i lokal urzędowy organu, sporządzającego protest.

Art. 93 [Pomocnicy]

Przy dokonywaniu czynności zachowawczych notariusz może posługiwać się pomocnikami, których prezes sądu okręgowego na wniosek notariusza do tego upoważni.

Za działalność pomocnika w tym zakresie notariusz odpowiada solidarnie z pomocnikiem.

2 Art. 96 [Umorzenie]

Ten, komu weksel zaginął, może żądać od sądu rejonowego miejsca płatności weksłu uznania go za umorzony.

We wniosku należy podać istotną treść weksłu oraz uprawdopodobnić jego utratę, jak również interes prawny, który uzasadnia żądanie umorzenia.

Sąd przez ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym wezwie posiadacza zaginionego weksłu do zgłoszenia się w ciągu sześćdziesięciu dni i do okazania weksłu sądowi.

Termin ten biegnie od dnia płatności weksłu, a gdyby wniosek zgłoszono po terminie płatności lub gdyby termin płatności weksłu nie był oznaczony – od dnia ogłoszenia. Końcowy dzień terminu powinien być oznaczony w ogłoszeniu według daty kalendarza.

Jeżeli w ciągu terminu, oznaczonego w wezwaniu, nikt nie zgłosi się z wekslem, sąd wyda orzeczenie, uznające weksel za umorzony.

Jeżeli natomiast posiadacz weksłu zgłosi się przed wydaniem orzeczenia, sąd umorzy dalsze postępowanie po przesłuchaniu interesowanych i po okazaniu weksłu żądającemu umorzenia.

Zarówno o wszczęciu postępowania, jako też o jego wyniku sąd zawiadomi trasata i wszystkich dłużników wekslowych, wskazanych przez żądającego umorzenia weksłu.

Art. 97 [Zapłata]

Dłużnik wekslowy i trasat, który po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania płaci weksel, czyni to na własne niebezpieczeństwo; wolno mu jednak sumę wekslową złożyć do depozytu sądowego miejsca płatności i zwolnić się przez to z zobowiązania.

Art. 98 [Obowiązki akceptanta]

Po ogłoszeniu wezwania o okazanie weksłu i po terminie jego płatności, żądający umorzenia może domagać się od akceptanta złożenia sumy wekslowej do depozytu sądowego albo zapłaty za zabezpieczeniem; prawo wyboru służy dłużnikowi. Złożenie do depozytu zwalnia i w tym przypadku z zobowiązania.

Art. 99 [Poszukiwanie zwrotne]

W toku postępowania o umorzenie weksłu można wykonywać zwrotne poszukiwanie przeciw wystawcy oraz indosantom, jeżeli akceptant, a w braku przyjęcia trasat, pomimo wezwania nie złożył sumy wekslowej do depozytu sądowego, ani nie dokonał zapłaty za zabezpieczeniem. Odmowę należy stwierdzić protestem na podstawie odpisu weksłu. Do zwrotnego poszukiwania stosuje się przepisy artykułu poprzedzającego.

1 Art. 100 [Orzeczenie o umorzeniu]

Na podstawie orzeczenia, uznającego weksel za umorzony, można wykonywać wszystkie prawa z weksłu.

2. Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

Artykuł 1

1. Niniejszy Traktat organizuje funkcjonowanie Unii i określa dziedziny, granice i warunki wykonywania jej kompetencji.
2. Niniejszy Traktat oraz Traktat o Unii Europejskiej są traktatami stanowiącymi podstawę Unii. Oba Traktaty, mające taką samą moc prawną, określane są mianem „Traktatów”.

Artykuł 2

1. Jeżeli Traktaty przyznają Unii wyłączną kompetencję w określonej dziedzinie, jedynie Unia może stanowić prawo oraz przyjmować akty prawnie wiążące, natomiast Państwa Członkowskie mogą to czynić wyłącznie z upoważnienia Unii lub w celu wykonania aktów Unii.

2. Jeżeli Traktaty przyznają Unii w określonej dziedzinie kompetencję dzieloną z Państwami Członkowskimi, Unia i Państwa Członkowskie mogą stanowić prawo i przyjmować akty prawnie wiążące w tej dziedzinie. Państwa Członkowskie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia nie wykonała swojej kompetencji. Państwa Członkowskie ponownie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji.

3. Państwa Członkowskie koordynują swoje polityki gospodarcze i zatrudnienia na zasadach przewidzianych w niniejszym Traktacie, do których określenia Unia ma kompetencję.

4. Zgodnie z postanowieniami Traktatu o Unii Europejskiej Unia ma kompetencję w zakresie określania i realizowania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym stopniowego określania wspólnej polityki obronnej.

5. W niektórych dziedzinach i na warunkach przewidzianych w Traktatach, Unia ma kompetencję w zakresie prowadzenia działań w celu wspierania, koordynowania lub uzupełniania działań Państw Członkowskich, nie zastępując jednak ich kompetencji w tych dziedzinach.

Prawnie wiążące akty Unii przyjęte na podstawie postanowień Traktatów odnoszących się do tych dziedzin nie mogą prowadzić do harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.

6. Zakres i warunki wykonywania kompetencji Unii określają postanowienia Traktatów odnoszące się do każdej dziedziny.

Artykuł 3

1. Unia ma wyłączne kompetencje w następujących dziedzinach:

- a) unia celna;
- b) ustanawianie reguł konkurencji niezbędnych do funkcjonowania rynku wewnętrznego;
- c) polityka pieniężna w odniesieniu do Państw Członkowskich, których walutą jest euro;
- d) zachowanie morskich zasobów biologicznych w ramach wspólnej polityki rybołówstwa;
- e) wspólna polityka handlowa.

2. Unia ma także wyłączną kompetencję do zawierania umów międzynarodowych, jeżeli ich zawarcie zostało przewidziane w akcie ustawodawczym Unii lub jest niezbędne do umożliwienia Unii wykonywania jej wewnętrznych kompetencji lub w zakresie, w jakim ich zawarcie może wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres.

Artykuł 4

1. Unia dzieli kompetencje z Państwami Członkowskimi, jeżeli Traktaty przyznają jej kompetencje, które nie dotyczą dziedzin określonych w artykułach 3 i 6.

2. Kompetencje dzielone między Unią a Państwami Członkowskimi stosują się do następujących głównych dziedzin:

- a) rynek wewnętrzny;
- b) polityka społeczna w odniesieniu do aspektów określonych w niniejszym Traktacie;
- c) spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna;
- d) rolnictwo i rybołówstwo, z wyłączeniem zachowania morskich zasobów biologicznych;
- e) środowisko;
- f) ochrona konsumentów;
- g) transport;
- h) sieci transeuropejskie;
- i) energia;
- j) przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;
- k) wspólne problemy bezpieczeństwa w zakresie zdrowia publicznego w odniesieniu do aspektów określonych w niniejszym Traktacie.

1

3. W dziedzinach badań, rozwoju technologicznego i przestrzeni kosmicznej Unia ma kompetencje do prowadzenia działań, w szczególności do określania i realizacji programów, jednakże wykonywanie tych kompetencji nie może doprowadzić do uniemożliwienia Państwom Członkowskim wykonywania ich kompetencji.

4. W dziedzinach współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej Unia ma kompetencje do prowadzenia działań i wspólnej polityki, jednakże wykonywanie tych kompetencji nie może doprowadzić do uniemożliwienia Państwom Członkowskim wykonywania ich kompetencji.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie koordynują swoje polityki gospodarcze w ramach Unii. W tym celu Rada przyjmuje środki, w szczególności ogólne kierunki tych polityk.

Do Państw Członkowskich, których walutą jest euro, stosuje się postanowienia szczególne.

2. Unia podejmuje środki w celu zapewnienia koordynacji polityk zatrudnienia Państw Członkowskich, w szczególności określając wytyczne dla tych polityk.

3. Unia może podejmować inicjatywy w celu zapewnienia koordynacji polityk społecznych Państw Członkowskich.

Artykuł 6

Unia ma kompetencje do prowadzenia działań mających na celu wspieranie, koordynowanie lub uzupełnianie działań Państw Członkowskich. Do dziedzin takich działań o wymiarze europejskim należą:

- a) ochrona i poprawa zdrowia ludzkiego;
- b) przemysł;
- c) kultura;
- d) turystyka;
- e) edukacja, kształcenie zawodowe, młodzież i sport;
- f) ochrona ludności;
- g) współpraca administracyjna.

Artykuł 7

Unia zapewnia spójność swoich poszczególnych polityk i działań, uwzględniając wszystkie swoje cele i zgodnie z zasadą przyznania kompetencji.

Artykuł 8. (dawny artykuł 3 ustęp 2 TWE)

We wszystkich swoich działaniach Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet.

Artykuł 9

Przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia bierze pod uwagę wymogi związane ze wspieraniem wysokiego poziomu zatrudnienia, zapewnianiem odpowiedniej ochrony socjalnej, zwalczaniem wykluczenia społecznego, a także z wysokim poziomem kształcenia, szkolenia oraz ochrony zdrowia ludzkiego.

Artykuł 10

Przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia dąży do zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

Artykuł 11. (dawny artykuł 6 TWE)

Przy ustalaniu i realizacji polityk i działań Unii, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju, muszą być brane pod uwagę wymogi ochrony środowiska.

Artykuł 12. (dawny artykuł 153 ustęp 2 TWE)

Wymogi ochrony konsumentów są uwzględniane przy określaniu i urzeczywistnianiu innych polityk i działań Unii.

1 Artykuł 13

Przy formułowaniu i wykonywaniu polityki rolnej, rybołówstwa i transportu Unii oraz jej polityk dotyczących rynku wewnętrznego, badań i rozwoju technologicznego oraz przestrzeni kosmicznej, Unia i Państwa Członkowskie w pełni uwzględniają wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt jako istot zdolnych do odczuwania, przy równoczesnym przestrzeganiu przepisów prawnych i administracyjnych oraz zwyczajów Państw Członkowskich związanych w szczególności z obyczajami religijnymi, tradycjami kulturowymi i dziedzictwem regionalnym.

Artykuł 14. (dawny artykuł 16 TWE)

Bez uszczerbku dla artykułu 4 Traktatu o Unii Europejskiej i artykułów 93, 106 i 107 niniejszego Traktatu oraz zważywszy na miejsce, jakie usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym zajmują wśród wspólnych wartości Unii, jak również ich znaczenie we wspieraniu jej spójności społecznej i terytorialnej, Unia i Państwa Członkowskie, każde w granicach swych kompetencji i w granicach stosowania Traktatów, zapewniają, aby te usługi funkcjonowały na podstawie zasad i na warunkach, w szczególności gospodarczych i finansowych, które pozwolą im wypełniać ich zadania. Parlament Europejski i Rada, stano-

więc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, ustanawiają te zasady i określają te warunki, bez uszczerbku dla kompetencji, które Państwa Członkowskie mają, w poszanowaniu Traktatów, do świadczenia, zlecenia i finansowania takich usług.

Artykuł 15. (dawny artykuł 255 TWE)

1. W celu wspierania dobrych rządów i zapewnienia uczestnictwa społeczeństwa obywatelskiego, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii działają z jak największym poszanowaniem zasady otwartości.

2. Obrady Parlamentu Europejskiego oraz Rady obradującej i głosującej nad projektem aktu ustawodawczego są jawne.

3. Każdy obywatel Unii i każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową w Państwie Członkowskim ma prawo dostępu do dokumentów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii, niezależnie od ich formy, z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych zgodnie z niniejszym ustępem.

Zasady ogólne i ograniczenia, które z uwagi na interes publiczny lub prywatny regulują korzystanie z tego prawa dostępu do dokumentów, są określane w drodze rozporządzeń przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

Każda instytucja, organ lub jednostka organizacyjna zapewnia przejrzystość swoich prac i opracowuje w swoim regulaminie wewnętrznym przepisy szczególne dotyczące dostępu do jej dokumentów, zgodnie z rozporządzeniami, o których mowa w akapicie drugim.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejski Bank Centralny i Europejski Bank Inwestycyjny podlegają niniejszemu ustępowi jedynie w wykonywaniu swoich funkcji administracyjnych.

Parlament Europejski i Rada zapewniają publikację dokumentów dotyczących procedur ustawodawczych na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu, o którym mowa w akapicie drugim.

Artykuł 16. (dawny artykuł 286 TWE)

1. Każda osoba ma prawo do ochrony danych osobowych jej dotyczących.

2. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, określają zasady dotyczące ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz przez Państwa Członkowskie w wykonywaniu działań wchodzących w zakres zastosowania prawa Unii, a także zasady dotyczące swobodnego przepływu takich danych. Przestrzeganie tych zasad podlega kontroli niezależnych organów.

Zasady przyjęte na podstawie niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla zasad szczególnych przewidzianych w artykule 39 Traktatu o Unii Europejskiej.

Artykuł 17

1. Unia szanuje status przyznany na mocy prawa krajowego kościołom i stowarzyszeniom lub wspólnotom religijnym w Państwach Członkowskich i nie narusza tego statusu.

2. Unia szanuje również status organizacji światopoglądowych i niewyznaniowych przyznany im na mocy prawa krajowego.

3. Uznając tożsamość i szczególny wkład tych kościołów i organizacji, Unia prowadzi z nimi otwarty, przejrzysty i regularny dialog.

Artykuł 18. (dawny artykuł 12 TWE)

W zakresie zastosowania Traktatów i bez uszczerbku dla postanowień szczególnych, które one przewidują, zakazana jest wszelka dyskryminacja ze względu na przynależność państwową.

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, mogą przyjąć wszelkie przepisy w celu zakazania takiej dyskryminacji.

Artykuł 19. (dawny artykuł 13 TWE)

1. Bez uszczerbku dla innych postanowień Traktatów i w granicach kompetencji, które Traktaty powierzają Unii, Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, może podjąć środki niezbędne w celu zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

2. Na zasadzie odstępstwa od ustępu 1, dla wsparcia działania podjętego przez Państwa Członkowskie w celu przyczyniania się do osiągnięcia celów określonych w ustępie 1, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, mogą przyjąć podstawowe zasady dotyczące unijnych środków zachęcających, z wyłączeniem harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych Państw Członkowskich.

Artykuł 20. (dawny artykuł 17 TWE)

1. Ustanawia się obywatelstwo Unii. Obywatel Unii jest każda osoba mająca obywatelstwo Państwa Członkowskiego. Obywatelstwo Unii ma charakter dodatkowy w stosunku do obywatelstwa krajowego, nie zastępując go jednak.

2. Obywatele Unii korzystają z praw i podlegają obowiązkom przewidzianym w Traktatach. Mają między innymi prawo do:

- a) swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium Państw Członkowskich;
- b) głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego oraz w wyborach lokalnych w Państwie Członkowskim, w którym mają miejsce zamieszkania, na takich samych warunkach jak obywatele tego Państwa;

- c) korzystania na terytorium państwa trzeciego, w którym Państwo Członkowskie, którego są obywatelami, nie ma swojego przedstawicielstwa, z ochrony dyplomatycznej i konsularnej każdego z pozostałych Państw Członkowskich, na takich samych warunkach jak obywatele tego Państwa;
- d) kierowania petycji do Parlamentu Europejskiego, odwoływania się do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich oraz zwracania się do instytucji i organów doradczych Unii w jednym z języków Traktatów oraz otrzymywania odpowiedzi w tym samym języku.

Prawa te są wykonywane na warunkach i w granicach określonych przez Traktaty i środki przyjęte w ich zastosowaniu.

Artykuł 21. (dawny artykuł 18 TWE)

1. Każdy obywatel Unii ma prawo do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium Państw Członkowskich, z zastrzeżeniem ograniczeń i warunków ustanowionych w Traktatach i w środkach przyjętych w celu ich wykonania.

2. Jeżeli dla osiągnięcia tego celu działanie Unii okazuje się konieczne, a Traktaty nie przewidują niezbędnych kompetencji, Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, mogą wydać przepisy ułatwiające wykonywanie praw określonych w ustępie 1.

3. W takich samych celach, jak te określone w ustępie 1, i jeżeli Traktaty nie przewidują uprawnień do działania, Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą, może przyjąć środki dotyczące zabezpieczenia społecznego lub ochrony socjalnej. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Artykuł 22. (dawny artykuł 19 TWE)

1. Każdy obywatel Unii mający miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie jest obywatelem, ma prawo głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych w Państwie Członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania, na takich samych zasadach jak obywatele tego Państwa. Prawo to jest wykonywane z zastrzeżeniem szczegółowych warunków ustalonych przez Radę, stanowiącą jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim; warunki te mogą przewidywać odstępstwa, jeśli uzasadniają to specyficzne problemy Państwa Członkowskiego.

2. Bez uszczerbku dla postanowień artykułu 223 ustęp 1 i przepisów przyjętych w celu jego wykonania, każdy obywatel Unii mający miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, którego nie jest obywatelem, ma prawo głosowania i kandydowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego w Państwie Członkowskim, w którym ma miejsce zamieszkania, na takich samych zasadach jak obywatele tego państwa. Prawo to jest wykonywane z zastrzeżeniem szczegółowych warunków ustalonych przez Radę, stanowiącą jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim; warunki te mogą przewidywać odstępstwa, jeśli uzasadniają to specyficzne problemy Państwa Członkowskiego.

Artykuł 23. (dawny artykuł 20 TWE)

Każdy obywatel Unii korzysta na terytorium państwa trzeciego, gdzie Państwo Członkowskie, którego jest obywatelem, nie ma swojego przedstawicielstwa, z ochrony dyplomatycznej i konsularnej każdego z pozostałych Państw Członkowskich na takich samych warunkach jak obywatele tego państwa. Państwa Członkowskie przyjmują niezbędne przepisy i podejmują rokowania międzynarodowe wymagane do zapewnienia tej ochrony.

Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może przyjąć dyrektywy ustanawiające środki w zakresie koordynacji i współpracy niezbędne dla ułatwienia tej ochrony.

Artykuł 24. (dawny artykuł 21 TWE)

Parlament Europejski i Rada, stanowiąc w drodze rozporządzeń zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, przyjmują przepisy dotyczące procedur i warunków wymaganych do przedstawienia inicjatywy obywatelskiej w rozumieniu artykułu 11 Traktatu o Unii Europejskiej, w tym minimalnej liczby Państw Członkowskich, z których muszą pochodzić obywatele, którzy występują z taką inicjatywą.

Każdy obywatel Unii ma prawo petycji do Parlamentu Europejskiego, zgodnie z postanowieniami artykułu 227.

Każdy obywatel Unii może zwracać się do Rzecznika Praw Obywatelskich, ustanowionego zgodnie z postanowieniami artykułu 228.

Każdy obywatel Unii może zwracać się pisemnie do każdej instytucji lub organu określonego w niniejszym artykule lub w artykule 13 Traktatu o Unii Europejskiej w jednym z języków wskazanych w artykule 55 ustęp 1 tego Traktatu oraz otrzymywać odpowiedź w tym samym języku.

Artykuł 25. (dawny artykuł 22 TWE)

Co trzy lata Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu w sprawie stosowania postanowień niniejszej części. Sprawozdanie to uwzględnia rozwój Unii.

Na tej podstawie i bez uszczerbku dla innych postanowień Traktatów, Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, może uchwalać przepisy w celu uzupełnienia praw wymienionych w artykule 20 ustęp 2. Przepisy te wchodzi w życie po ich zatwierdzeniu przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Artykuł 26. (dawny artykuł 14 TWE)

1. Unia przyjmuje środki w celu ustanowienia lub zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatów.

2. Rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału, zgodnie z postanowieniami Traktatów.

3. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, ustala wytyczne i warunki niezbędne do zapewnienia zrównoważonego postępu we wszystkich odpowiednich sektorach.

Artykuł 27. (dawny artykuł 15 TWE)

Podczas opracowywania propozycji zmierzających do osiągnięcia celów wymienionych w artykule 26 Komisja uwzględnia zakres wysiłku, jaki będą musiały podjąć niektóre gospodarki o zróżnicowanym rozwoju w celu ustanowienia rynku wewnętrznego, i może proponować odpowiednie przepisy.

Jeżeli przepisy te przyjmują postać derogacji, muszą mieć charakter przejściowy oraz powodować możliwie najmniejsze zakłócenia w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

Artykuł 28. (dawny artykuł 23 TWE)

1. Unia obejmuje unię celną, która rozciąga się na całą wymianę towarową i obejmuje zakaz cel przywozowych i wywozowych między Państwami Członkowskimi oraz wszelkich opłat o skutku równoważnym, jak również przyjęcie wspólnej taryfy celnej w stosunkach z państwami trzecimi.

2. Postanowienia artykułu 30 i rozdziału 3 niniejszego tytułu stosują się do produktów pochodzących z Państw Członkowskich oraz do produktów pochodzących z państw trzecich, jeżeli znajdują się one w swobodnym obrocie w Państwach Członkowskich.

Artykuł 29. (dawny artykuł 24 TWE)

Produkty pochodzące z państw trzecich są uważane za będące w swobodnym obrocie w jednym z Państw Członkowskich, jeżeli dopełniono wobec nich formalności przywozowych oraz pobrano wszystkie wymagane cła i opłaty o skutku równoważnym w tym Państwie Członkowskim i jeżeli nie skorzystały z całkowitego lub częściowego zwrotu tych cel lub opłat.

Artykuł 30. (dawny artykuł 25 TWE)

Cła przywzozowe i wywzozowe lub opłaty o skutku równoważnym są zakazane między Państwami Członkowskimi. Zakaz ten stosuje się również do cel o charakterze fiskalnym.

Artykuł 31. (dawny artykuł 26 TWE)

Rada określa cła wspólnej taryfy celnej, stanowiąc na wniosek Komisji.

Artykuł 32. (dawny artykuł 27 TWE)

Wykonując zadania powierzone jej na mocy niniejszego rozdziału, Komisja kieruje się:

- a) potrzebą popierania wymiany handlowej między Państwami Członkowskimi i państwami trzecimi;
- b) zmianami warunków konkurencji wewnątrz Unii, jeżeli skutkiem tych zmian jest wzrost siły konkurencyjnej przedsiębiorstw;
- c) potrzebami zaopatrzenia Unii w surowce i półprodukty, zwracając przy tym uwagę, by nie zakłócić warunków konkurencji między Państwami Członkowskimi co do produktów końcowych;
- d) potrzebą unikania poważnych zaburzeń w życiu gospodarczym Państw Członkowskich oraz zapewnienia racjonalnego rozwoju produkcji i wzrostu konsumpcji w Unii.

Artykuł 33. (dawny artykuł 135 TWE)

W zakresie stosowania Traktatów Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, podejmują środki w celu wzmocnienia współpracy celnej między Państwami Członkowskimi i między nimi a Komisją.

Artykuł 34. (dawny artykuł 28 TWE)

Ograniczenia ilościowe w przywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 35. (dawny artykuł 29 TWE)

Ograniczenia ilościowe w wywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 36. (dawny artykuł 30 TWE)

Postanowienia artykułów 34 i 35 nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń przywzozowych, wywzozowych lub tranzytowych, uzasadnionych względami publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej, bądź ochrony własności przemysłowej i handlowej. Zakazy te i ograniczenia nie powinny jednak stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między Państwami Członkowskimi.

Artykuł 37. (dawny artykuł 31 TWE)

1. Państwa Członkowskie dostosowują monopole państwowe o charakterze handlowym w taki sposób, aby wykluczona była wszelka dyskryminacja między obywatelami Państw Członkowskich w stosunku do warunków zaopatrzenia i zbytu. Postanowienia niniejszego artykułu stosują się do każdego podmiotu, za pośrednictwem którego Państwo Członkowskie z mocy prawa lub faktycznie, bezpośrednio lub pośrednio, kontroluje, kieruje lub wpływa w stopniu odczuwalnym na przywóz lub wywóz w stosunkach między Państwami Członkowskimi. Postanowienia te stosują się także do monopoli delegowanych przez państwo innym podmiotom.

1

2

[Przejdź do księgarni →](#)

ksiegarnia.beck.pl